

[Simonsen.]

er private interesser. Derimod er jeg selvfølgelig enig i, at den produktionsmæssige side af sagen spiller en rolle. Men det er vel også i forhold til de produktionsmæssige sider af sagen, at man foretager de fagretlige opdelinger inden for arbejdsmarkedet.

Når hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) er inde på problemet omkring elværkerne, vil jeg sige: ja men der er vel en almindelig enighed om på arbejdsmarkedet, når der er optræk til konfliktsituationer, at de livsvigtige områder bliver undtaget. Er det ikke også noget af den sikkerhed, man får ind i billedet ved at være medlem af en samlende organisation fremfor at stå alene? I det øjeblik en virksomhed står alene i forhandlingerne i forhold til LO, eller hvilken arbejdstagerorganisation det nu drejer sig om, ja, så er der vel en større sandsynlighed for, at den almindelige fagretlige praksis, som går ud på, at de livsvigtige områder undtages, ikke bliver opretholdt. Derfor mener jeg i og for sig, at man ved medlemskabet har en vis form for sikkerhed.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig nærmere i de fagretlige forhold. Vi er, som det nok allerede fremgår af mine bemærkninger her, modstandere af at foretage denne undersøgelse. Vi ser simpelt hen ikke nogen idé i at foretage en sådan undersøgelse. Jeg vil tilføje, at nøjagtig det samme standpunkt ville vi have, hvis forslagsstillerne i deres forslag havde sagt, at det også skulle undersøges, hvorvidt arbejdstagerne skulle være medlem af en organisation. Det må komme ind på nøjagtig samme måde som spørgsmålet om, hvorvidt arbejdsgiverne skal være medlem af en organisation. Vi er tilhængere af organisationsfrihed, og det uanset om det drejer sig om den ene eller den anden part på arbejdsmarkedet. Vi kan som sagt derfor ikke anbefale forslaget.

Brøndlund Nielsen: Indledningsvis vil jeg sige, at man kan jo ikke lade være med at komme til at tænke på, om der er ved at udvikle sig en helt ny forfatningsmæssig praksis her i folketinget. Jeg tænker på, at ministeren for offentlige arbejder og det parti, hvorfra regeringen kommer, har modsatte standpunkter i denne sag. Når det kan give anledning til principielle overvejelser, hænger det lidt sammen med, hvad vi tidli-

gere har erfaret, jeg tænker her på spørgsmålet om Hammel lufthavn, der jo tidligere har været drøftet. Det er ingenlunde uvæsentligt, hvis der er en sådan ny praksis under opsejling, i betragtning af at ministeren for øjeblikket lover befolkningen, at der skal bygges for helt enorme beløb af trafikforbindelser. På denne baggrund er det i og for sig meget interessant, hvis der her er ved at udvikle sig en helt ny praksis.

I den foreliggende situation er det vores opfattelse i venstre, at ministeren er kommet med et overordentlig fornuftigt indlæg og har fremsat nogle betragtninger over for forslaget, som er berettigede, de var jo også her fra talerstolen sagligt meget udførlige og velbegrundede.

Vi mener i venstre, at det forslag, som socialistisk folkeparti her har fremsat, ikke er særlig fornuftigt. Vi mener, at der bør være organisationsfrihed her i landet, og vi ønsker at understrege, at organisationerne jo løser mange praktiske opgaver. Der er med hensyn til løn- og arbejdsvilkår forhold, som LO og Dansk Arbejdsgiverforening i fællesskab ordner på den mest praktiske måde. Der er jo en række sager, hvor det vil være sådan, at de, der har skoen på, også ved, hvor den trykker; de ved, hvad det er, man skal tage fat på. Derfor kan det i en række henseender være nyttigt for disse selskaber at stå i Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg bemærker da også, at SF ikke havde tænkt sig — så vidt jeg kan se — at lønmodtagerne, der er beskæftiget disse steder, ikke skulle være organiseret, sådan som de er det nu.

Må jeg sige om det offentliges forhold til disse selskaber, at det vil jo ofte være sådan, når der er en offentlig interesse i disse foretagender, at kommunerne netop har repræsentanter i ledelsen, og så er disse repræsentanter jo med til at tage stilling til, hvordan de pågældende foretagender skal placere sig rent organisatorisk.

Der tales i forslaget noget om, at man måske kunne hindre, at der kom konflikter på livsvigtige områder. Ministeren har allerede været inde på det spørgsmål, og jeg ønsker hertil at føje, at man jo ikke vil sikre samfundet mod konflikter på livsvigtige områder blot i kraft af det, der her foreslås, for der kan være andre områder, som ikke